

ΘΕΑΤΡΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

ΤΗΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ ΜΑΣ κ. ΑΛ. ΛΑΛΛΟΥΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

την ωραιότερη φωνή του Έλλη νικού θεάτρου της Έλασσας Βερ γή που ενσάρκωνε τη βασίλισσα Θεοφανώ με όλο της το πάθος, όλη της την όμορφή και γοητεία. Το περιβάλλον έκανε το έργο του Τερζάκη ακόμα πιο επίβλητικό, πιο συγκλονιστικό. Τα σκηνικά του Σπύρου Βασιλείου που ήταν μια πρόεκτασις του όλου περιβάλλοντος, απλά και λιτά, με μια έμπνευσμένη χρησιμοποίηση απ' τις κόγχες του μνημείου, η σκηνοθεσία του Μήτσου Λυγίζου, οι θαυμαστές ένδυμασιές του Φακιά — που είχε παραχωρήσει το Έθνικό θέατρο — όλοι οι ηθοποιοί — ο Μαρίνος, ο Τζόγιας, η Ζαφειρίου, ο Περιγιάλης, όλοι τους — έρμηνεύοντας μ' όλη τους την ψυχή τους ρόλους τους, έδιναν σ' αυτή την παράσταση μια έντελώς ανώτερη πνευματική σφραγίδα που συμπληρώνονταν με την μουσική του Άντωνα Λάδδα —μια μουσική που, ενώ απέφευγε να μεταχειρισθώ βυζαντινές κλίμακες, είχε ως τόσο μια ανάλαφρη πνοή «κονατολισμού» που συμπλήρωνε διακριτικά το ύφος της παραστάσεως χωρίς ποτέ να επισκιάζει το Λόγο. Μουσική, με άληθη έμπνευσι και συγκίνηση.

Η άκουστική του χώρου, είν' αλήθεια, δεν βοήθησε τους ηθοποιούς. Ήταν φυσικό ο παύς ψηλός θόλος και οι κόγχες όλόγυρα να δημιουργούν άντηχήσεις κουραστικές. Άλλά και αυτό το μειονέκτημα μπορεί να εξαλειφθώ έντελώς, όπως άλλως τε είχε βελτιωθεί σημαντικά σε σύγκρισι με τις πρώτες δοκιμές. Οι τεχνικοί του ήχου έχουν πολλές δυνατότητες ακόμα.

Άντίθετα, ο Άη Γιώργης δέχθηκε με ξεχωριστή εύπροσηγορία την Συμφωνική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης που την δεύτερη βραδιά έδωσε μια συναυλία ύπο την διεύθυνσι του μαέστρου Εύαγγελάτου. Η ήχώ δενόταν με τους ήχους της Μουσικής, τους άπλωνε χωρίς να τους σκορπίζει και καθώς ο μαέστρος Εύαγγελάτος ήξερε να πετύχη μια άπόλυτη συνοχή στην όρχήστρα του, ή όλη έρμηνεία έπαιρνε μια βαθειά ύποβλητικότητα. Η Είσαγωγή του «Όμπερον» κι' ή 5η του Μπετόβεν στο πρώτο μέρος, άποσιπάσανε τα πιο θερμά χειροκροτήματα. Το δεύτερο μέρος ήταν άφιερωμένο στην έλληνική δημιουργία: Μία Συμφωνική Εικόνα του Σόλωνος Μιχαηλίδη «Το Πανηγύρι της Κακάβας», έμπνευσμένη απ' το «Δωδεκάλογο του Γύφτου», του Παλαμά, έργο γεμάτο έλληνική πνοή με βαθύτατο αίσθημα και τεχνικώτατα γραμμένο, τα «Μακεδονίτικα» του άξέχαστου Λώρη Μαργαρίτη — τέσσερα σύντομα ποιήματα, όλο δροσιά και τρυφερότητα, γραμμένα μ' ανάλαφρη τέχνη πάνω σε τέσσερα μακεδονικά δημοτικά τραγούδια — δοήκαν στον μαέστρο

Εύαγγελάτο τον πιο άφωσιωμένο, τον πιο στοργικό έρμηνευτή. Άκολουθούσε ή Συμφωνική Μπαλλάντα του ίδιου του Εύαγγελάτου, «Η Λυγερή κι' ο Χάρος», με σολιστή την μεγάλη μας καλλιτέχνιδα κ. Μιρέιγ Φλερύ — έξασια τραγουδίστρια και μουσικός — που ή ωραιότητα φωνή της εύρισκε όλους τους τόνους του πάθους και της δραματικότητας που κλείνει το άριστούργημα αυτό της δημοτικής μας ποίησης και που ή μουσική του Εύαγγελάτου μ' έντελώς ξεχωριστή τέχνη και έμπνευσι, έξιμψώνει σ' ένα μνημειώδες μουσικό έργο. Ο «Θάνατος της Άντρεϊωμένης», το τόσο ωραίο και κοσμαγαπάτο έργο του Καλομοίρη έκλεινε το πρόγραμμα μέσα σε μια άτμσφαιρα ένθουσιαστικής συγκινήσεως και άποσπώσε τα τελικά και παρατεταμένα χειροκροτήματα για τον μαέστρο Εύαγγελάτο και τους Θεσσαλονικείς μουσικούς του, που, ένισχυμένοι με μερικούς — νομίζω πέντε — Άθηνάιους μουσικούς και με πρώτο βιολι ένα λαμπρό Θεσσαλονικέα βιολονίστα, τον κ. Παπαναστασίου, καθηγητή του Ώδειου Θεσσαλονίκης, έδειχναν όλη τους την άξία, αλλά και την βέλγησι και την λαχτόρα, να μνημόνου παραγνωρισμένοι και να τύχουν, έπί τέλους, της συμπάραστασης του κράτους. «Η Συμφωνική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης» έδωσ' στην πρώτη αυτή συναυλία των Έορτών ένα ζωντανό και άξιο «παρών». Άλλά για την όρχήστρα και για το Ώδειο Θεσσαλονίκης θα μου έπιτρα πη ν' άφιερώσω ένα ξεχωριστό σημείωμα.

Το «Έλληνικό Χορόδραμα» της κ. Μάνου με την ίδια επί κεφαλής, γέμισε την τρίτη βραδιά με ώραιες εκτελέσεις των γνωστών μας έργων «Έρωφίλη», «Μήδεια» και «Έρημιός» και προκάλεσε βαθειά έντύπωσι. Η κ. Μάνου έπλασε και πάλι μια συγκλονιστική Μήδεια και όλες οι χορεύτριες και οι χορευτές της στάθηκαν στο ύψος τους.

Τις καλλιτεχνικές Έορτές Θεσσαλονίκης ένισχυσαν με την παρούσα τους ο ύπουργός Βορείου Έλλάδος κ. Θεολογίτης, ο ύπουργός Προνοίας κ. Στράτος, ο διευθυντής Γραμμάτων και Τεχνών του ύπουργείου Παιδείας κ. Κουρνούτος, ο πρόεδρος της Διεθνούς Έκθέσεως κ. Γεωργιάδης, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Πατρικίος — που στή σειρά των διαφόρων βεδισμών έδωσε και μια ιδιαίτερα συμπαιθητική, με συμμετοχή της έξαίρετης Φιλαρμονικής του Δήμου — και άλλοι έπίσημοι. Τε λειώνοντας, δεν πρέπει να ξεχάσω το τόσο καλλιτεχνικό πρόγραμμα των Έορτών με το βυζαντινό εξώφυλλο που φιλοτέχνησε μ' αλήθινή έμπνευσι ο ξεχωριστός μας ζωγράφος κ. Γιάννης Στυρούπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΛΛΟΥΝΗ

Σάν όλες τις μητέρες και ή πρώην ηθοποιός Γκράις Κέλλυ, νυν πριγκήπισσα του Μονακό, κρατάει με προσοχή το χέρι της κορούλας της Καρολίνας για να κατεβή το σκαλάκι. Η Καρολίνα, που είναι εικοσι μνηών, φωτογραφήθηκε για πρώτη φορά στον δρόμο στην Ριθιέρα, όπου βρισκότανε με τους γονείς της. Αυτό όμως δεν της έκανε καμμία άπολύτως έντύπωσι και δεν έλαβε ούτε καν τον κόπο να βγάλη το δαχτυλάκι της από το στόμα!

νυχτάς», της είπε κάποτε ο Μπόμπ Βάγνερ, «δεν μπορείς να ξεπνήσης εύκολα και είναι φυσικό να βέλης να κοιμηθής. Να μην έχης καθόλου άρεσι για δουλεία. Έάν βέλης λοιπόν την συμβουλή μου, σταμάτησε λίγο τα ξενύχτια και κίτταξε περισσότερο την δουλειά σου». Έτσι ή έρωτευμένη Νάταλι άκουσε τη συμβουλή του Μπόμπ. Έβγαине έξω μόνο μαζύ του, χωρίς να ξενυχτάνε, και λοι μείνανε έκπληκτοι από την ξαφνική άλλαγή της Νάταλι άφοσιώθηκε στη δουλεία της. «Ο Γούντ». Ήταν γνωστή πια στην Μέκκα του Άμερικανικού κινηματογράφου για τα κάρτιρα και τις τρέλλες της. Τώρα, όμως, τους παρουσιάζοτανε μια άλλη Νάταλι, συγκρατημένη και προσεκτική στη δουλεία της. Ύστερ' από λίγο καιρό, ή δόβρα έσκασε. Η Γούντ άνήγγειλε τους γάμους της με τον έπίσης ηθοποιό Βάγνερ.

Μία μέρα, ενώ το ζεύγος έτρωγε σ' ένα ήσυχο κέντρο, μια κυρία με μαύρα γυαλιά τους πλησίασε, τους συνεχάρη για τον γάμο τους και είπε στη Νάταλι: «Πρέπει να δουλέψης με το ίδιο πάντα κέφι. Να με θυμηθής, μια μέρα θα γίνης μεγάλη». Η κυρία αυτή, δεν ήταν άλλη από την έφθαστη Γκρέτα Γκάρμπου.

Άς έλπίσουμε, λοιπόν, ότι άλλαξε ριζικά ή Νάταλι Γούντ, και σύντομα θα άπολαύσωμε την τέχνη της.

Η πριγκήπισσα Γκράις Κέλλυ του Μονακό και ο σύζυγός της Ραινιέ φαίνεται ότι είναι πολύ εύτυχημένοι. Η πριγκήπισσα Γκράις, πολύ πιο ώραια από την ηθοποιό Γκράις, δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι είναι πολύ εύτυχημένη κοντά στον Ραινιέ. Στο μεναλοπρεπές ανάκτορο ύπαρχει όμως τόσο μεγάλη εογγέ-

ΤΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΣΥΝ

Εις την αίθουσαν της Έταιρίας Μακεδονικών Σπουδών καταλήλας διακοσμημένη και ύπερπληρ συνταξιοτικού κόσμου ένώπιον πλειστον έπίσημων και εκπροσώπων των άρχων και των κοινωνικών τάξεων, συνήλθε το 4ον Συνέδριον της Παλληνίου Όμοσπονδίας Συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. Κατά την έναρκτηρήν συνεδριαν εκ μέρους της εκτελεστικής επιτροπής ο πρόεδρος της Όμοσπονδίας κ. Σ. Ρηγοπούλος, έχαι ρέτησε τους έπίσημους, τους αντιπροσώπους και συνταξιούχους. Άκο-